L'orgullós mig del camp gironí del Girona té «corda per estona» a Primera

Tres anys i mig després del seu debut contra el Racing en el primer partit de la campanya 14-15 Pere Pons i Àlex Granell s'han consolidat a l'elit com una dupla indispensable per als de Montilivi

Pere Pons i Àlex Granell

Pere Pons [http://www.diaridegirona.cat/tags/pere-pons.html] recorda que els va costar veure's titulars, però que el temps els ho va acabar confirmant. «Tots dos veníem de categories inferiors. Faltaven jugadors o els de la nostra posició no estaven al millor nivell i vam començar a jugar partits. Potser al cap de vuit o deu de veure'ns titulars ja ens vam anar sentint importants i veient que teníem molt de protagonisme», explica. Àlex Granell tenia bones sensacions ja des d'aquella pretemporada. Ell, que havia arribat a Segona A provinent d'un equip que havia baixat a Tercera, amb 26 anys, sense tenir la certesa de si s'acabaria quedant al primer equip o sortiria cedit. El gironí detalla que «des dels primers entrenaments la sinergia amb en Pere va ser molt bona. Ens tocava jugar gairebé sempre junts en els partits de pretemporada, i si no recordo malament, no en vam perdre cap. També hi havia l'Eloi, però estava lesionat. Quan va començar la lliga ens marcàvem jugar i fer-ho bé per poder tornar a tenir l'oportunitat en la següent jornada. Amb l'Eloi recuperat vam formar el mític trivot gironí del qual avui encara tothom se sent orgullós». Granell va debutar aquell curs a la categoria de plata; Pons ja ho havia fet dos anys abans, de la mà de Rubi, amb el Girona (2012/13) tot i que va acabar marxant cedit la segona meitat de la 2013/14 a Olot.

Tot i la diferència d'edat (Pere Pons ha fet 25 anys i Granell [http://www.diaridegirona.cat/tags/alex-granell.html] en farà 3o a l'agost) no només s'han entès al camp. També han format «una bona amistat». «Tenim caràcters similars», subratlla Granell, que recorda que «des del principi vam encaixar molt bé». Tan bé, que no dubten a repartir-se floretes a l'hora de definir el company. Així Àlex Granell assegura que «en Pere és el jugador amb millor intuïció de la lliga, sap sempre on caurà la pilota, on caurà el rival. És un futbolista molt complet que amb els anys ha guanyat criteri i confiança en el joc. És un futboliusta total». El de Sant Martí Vell bufa, una mica aclaparat, però tampoc es queda curt: «La seva millor arma és la cama esquerra, però ha millorat també amb la dreta i en defensa. Entén molt bé les jugades a pilota aturada. Ell sap sempre triar la jugada que toca i la posa on vol».

El seu millor partit junts el situen a Huelva l'abril de 2015, una victòria per 0-3 que Granell recordarà «sempre perquè ens trobàvem tan a gust que fins i tot sobre la gespa, amb en Pere, rèiem, no del rival, sinó de tant bé que ens va sortir tot i l'Eloi ens renyava perquè deia que juguéssim i estiguéssim pel partit». I aquella mateixa temporada també van tastar l'altra cara de la moneda. Va ser a Ponferrada. Un 3-0 en contra. «Ens van superar en tot», recorden.

Amb contractes renovats fins al 2020 (Pere Pons) i el 2021 (Granell), hi ha encara dupla gironina per estona a la sala de màquines del Girona. «Esperem que hi hagi dupla per estona. Estem participant gairebé tots els minuts junts, a Primera, fent un bon any i tenint la confiança del míster», apunta el de Sant Martí Vell. Granell, un pèl més veterà, matisa que «el tècnic ens posa perquè hi ha rendiment però quan no n'hi donem, en posarà uns altres». Però sí, com Pons ell també creu que la societat té corda per a estona a Montilivi ,«si no surt una oferta irrebutjable», apunta amb un punt d'ironia, ara que el concepte està tan de moda.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2018/03/25/lorgullos-mig-del-camp-gironi/903481.html?utm_source=rss